

Annandag jul är Sverige i krig med Ryssland

av Bengt-Åke Wennberg

Elförsörjningen till våra stora städer är saboterad. Telefonen är död. SVT och SR är tystade. Kungen och statsministern mördade. Högkvarteret sprängt. Strategiska broar och flygfält bombade. Sabotörer blockerar de viktigaste vägarna och en termobomb är släppt över Karlskrona.

Ryska trupper landar på Visby flygfält och RoRo-fartyg med rysk trupp och material lastar av i hamnen i Slite. FN och EU tittar på och gör inget. Sverige ger upp. FN-trupp stationeras så småningom på Gotland som ställs under Rysslands förvaltning. Allt har skett på några timmar.

Detta är innehållet i en roman av Lars Wilderäng "Midvintermörker" som kan köpas på Bokus.com för 47 kronor. Visst är det otroligt. Inte vill man väl läsa sådant. MEN

i dagarna har en intervju av överstelöjtnant Johan Wiktorin publicerats i bloggen Krigskonster.blogspot.se som visar att scenariot inte är så otroligt som det låter. För en civilist som jag känns det tvärtemot ganska realistiskt.

Såvitt mig är bekant så har Ryssland tillräckliga resurser för att genomföra en sådan aktion. Jag vet att kriget radikalt har ändrat karaktär men misstänker att Försvarsutskottet och våra politiker är fast i gamla principer. Jag har dragit denna slutsats genom att en tid ha följt Kungliga Krigsvetenskapsakademins Handlingar och ett antal bloggar. Jag uppfattar en stor velighet i försvarsplaneringen och inom Försvarmakten på grund av statsmaktens ständiga krav på besparingar. Nyligen konstaterade försvarsministern i en lördagsintervju att hela Sverige inte längre skulle försvaras. Frågan är om man ens kan försvara Gotland.

Jag misstänker alltså att scenariot i boken är synnerligen realistiskt när det gäller Sveriges försvarsförmåga. Vi har ingen chans om olyckan skulle vara framme.

[Utrikespolitiska Institutet](#) har dessutom konstaterat att vi i vår säkerhetspolitik – för att stärka Borgs budget – starkt förlitar oss på stöd från omvärlden och FN. Exemplet Georgien, Libyen, Syrien, Nordkorea, Kongo etc. visar att detta är ett svagt och närmast obefintligt hopp som kan liknas vid Chamberleins viftande med fördraget med Hitler före andra världskriget.

Den ekonomiska krisen i de demokratiska länderna driver enligt Andreas Cervenka i SvD och många andra bedömare fram en situation och en maktobalans som liknar den som fanns före de stora världskrigen. Skillnaden är särskilt markant mellan länder med envåldshärskare och fundamentalistiskt styre och våra demokratiska länder.

Ryssland med flera andra länder visar därför i krisens spår oroande tecken på att närma sig ett totalitärt styre där härskarna alltmer – liksom Hitler – på grund av sina maktambitioner förväxlar sig själva med sitt eget välde. Att ta Gotland – om det bara var praktiskt möjligt och lätt skulle kunna låta sig göras – skulle kanske inte vara något som helst ideologiskt problem för en blivande Rysk Tsar.

Jag är också klar över att länder numera – precis som USA – har agenter som agerar inne i andra länder och som mördar, kidnappar och saboterar så att säga inifrån. Exemplet från Israel-Palestina konflikten visar att gränser och nationell integritet kan kränkas om man ser detta som nödvändigt utifrån sin egen maktposition.

Jag tror mig veta att vi i Sverige har nästan ingen som helst beredskap mot sådana illvilliga aktioner. Det är bara för sådana agenter att sätta sig i bilar och ta sig in i Sverige och leva här som vanliga medborgare till dess det är dags. Jag misstänker att de precis som i boken till och med skulle få hjälp och service av vänliga svenskar och myndigheter.

Boken visar också hur lätt det är att slå ut våra beryktade JAS-plan. Vi har bara nytta av dem en mycket kort stund eftersom vi inte har den infrastruktur som behövs för att hålla dem operativa. De har ju heller inte byggts för att styrka vårt försvar utan för att hålla liv i vår krigsindustri.

Alltså - Köp boken och sov inte så gott i jul.

Men för framtiden – hur kan de demokratiska samtalen stärkas så att de inte bara accepterar att alla åtgärder hamnar under temat besparingar och inte under temat utveckling och framtidberedskap. Det finns anledning att samtala om detta under kommande år. Vi kan ju också drabbas av andra kriser som vårt samhälle inte är berett på. Det gäller inte bara Sverige utan också alla sociala kontexter i vilka du lever.

Referenser

Arutunyan A (2013): Tsar Putin. Myter, makt och despotism. Stockholm: Ordfront Förlag.

Fälldin C (2012): Vi måste förstärka Gotland. Artikel i Försvar och säkerhet. Kungliga Krigsvetenskapsakademien 2012- 12-11.

<http://krigskonster.blogspot.com/2012/12/vi-maste-forstarka-gotland.html>

Lundin L-E (2012): From a European Strategy to a European Global Strategy. Stockholm. Utrikespolitiska Institutet. Occational Papers No 13 2012.

<https://www.ui.se/globalassets/ui.se-eng/publications/ui-publications/from-a-european-security-strategy-to-a-european-global-strategy-take-ii-policy-options-min.pdf>

Wilderäng L (2016): Midvintermörker. Stockholm: Massolit pocket.